

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 19C/90/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3114225295
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 07. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Lenka Kvasnicová
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2015:3114225295.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín samosudkyňou Mgr. Lenkou Kvasnicovou v právnej veci navrhovateľky G. X., bytom G., štátnej občianky Slovenskej republiky, zastúpenej JUDr. Katarínou Jančárovou, advokátkou so sídlom Legionárska 618, Trenčín, proti odporcovi F. X., bytom O. XXX/XX, G., štátnemu občanovi Slovenskej republiky, o určenie príspevku na výživu rozvedenej manželky takto

rozhodol:

Návrh sa **z a m i e t a**.

Odporcovi sa náhrada trov konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľka žiadala, aby súd určil odporcovi prispievať na jej výživu sumou 200 eur mesačne odo dňa začatia súdneho konania, a to vždy do 15. dňa v mesiaci k jej rukám. Svoj návrh odôvodnila tým, že manželstvo s odporcom bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Trenčín č. k. 12C/80/2013-30 zo dňa 18.09.2013. Rozhodnutím Sociálnej poisťovne bola uznaná za invalidnú z dôvodu, že má pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o 60 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou a bol jej priznaný invalidný dôchodok vo výške 143,90 eur mesačne. Okrem toho pracuje na základe dohody o pracovnej činnosti. Jej hrubý príjem predstavuje 2,10 eur/hodina, pričom pracuje 10 hodín týždenne. Navrhovateľka ďalej uviedla, že žije sama v prenajatom 1-izbovom byte, kde hradí nájomné vo výške 230 eur mesačne. V súčasnosti má dlh na nájmomnom vo výške 900 eur, preto jej prenajímateľ dal výpoveď. K jej ďalším výdavkom patrí strava vo výške 120 eur mesačne, lieky vo výške 5 eur mesačne a oblečenie a drogeria 30 eur mesačne. Domnieva sa, že príjem odporcu mu umožňuje prispievať na jej výživu. Jeho príjem predstavuje sumu 800 eur mesačne a jeho tvrdenia o výške príjmu sú účelové. Domnieva sa, že odporca pracuje oveľa viac, ako uvádza. S odporcom sa snažila na požadovanom príspevku dohodnúť. V období mesiaca marec a apríl 2014 jej prispieval sumou 200 eur mesačne, v máji 2014 sumou 120 eur mesačne. Poznamenala, že v dôsledku poberania invalidného dôchodku sa nachádza v stave, kedy nie je schopná sama sa živiť. Zdôraznila, že nemá finančné prostriedky na všetky svoje potreby. Potrebovala by antibiotiká a lieky od bolesti, ale na tie už nemá peniaze. Aj na stravu si mnohokrát požičiava. V prípade potreby si dobíja kredit na telefón vo výške 10 eur; toto však nie je pravidelne. Chcela si zabezpečiť viac programov na televízor, preto si objednala P., za ktorý by mala platiť 13 eur mesačne, ale pre nedostatok finančných prostriedkov toto neplatí. S odporcom má veľa dlhov, ktoré by mali spoločne splácať. Majetok vyššej hodnoty nevlastní. K otázke príčin rozvratu manželstva uviedla, že s odporcom si nerozumeli. Potvrdila svoju mimomanželskú známosť, ktorá však nebola príčinou rozvratu ich manželstva.

Odporca s návrhom nesúhlasil a uviedol, že manželstvo s navrhovateľkou bolo rozvedené na základe jeho žiadosti, nakoľko navrhovateľka už počas manželstva žila so svojim priateľom a často nebývala

doma. Okrem toho mala problémy s hráčskou vášňou a alkoholom. Neprispevala na domácnosť a často za ňu musel splácať ňou požičané peniaze, čo zasahovalo do domáceho rozpočtu. Poznamenal, že navrhovateľku v apríli 2014 sťahoval k priateľovi a odtiaľ asi o dva týždne k jej rodičom a odtiaľ o mesiac jej hľadal byt. Našiel jej byt za nájomné vo výške 130 eur mesačne, ale navrhovateľka nebola spokojná s lokalitou, preto ju presťahoval do bytu za nájomné vo výške 230 eur mesačne. Všetky tieto činnosti prebiehali pod stálym tlakom a vyhrážkami navrhovateľky. Odporca ďalej uviedol, že začiatkom roka bol dlhodobo práceneschopný, na základe čoho zmenil zamestnanie. Zmenu mu však lekár neodporučil, urobil tak z vlastnej vôle. Pôvodne vykonával prácu lakýrnik, v ktorej dosahoval príjem od 600 eur do 900 eur. Túto činnosť už v súčasnosti nevykonáva ani len brigádnicky. Do júla 2014 bol SZČO, následne bol asi mesiac nezamestnaný a potom nastúpil do zamestnania na štvrtinový úväzok, kde dosahoval príjem 90 eur mesačne. V súčasnosti takisto pracuje na štvrtinový pracovný úväzok a jeho mzda predstavuje sumu 80 eur mesačne. Zo zdravotných dôvodov nemôže viac pracovať. Odporca ďalej uviedol, že býva u priateľky, ktorá je starobná dôchodkyňa a poberá dôchodok v sume okolo 400 eur. Ona mu pomáha, aby prežil, dáva jej všetky zarobené peniaze. Spoločne bývajú v záhradnej chatke, ktorá je v jej osobnom vlastníctve. Vyživovaciú povinnosť nemá žiadnu, má dlhy na zdravotnom poistení, ktoré sa snaží postupne splácať. K jeho výdavkom patrí strava, pričom však nevie, koľko mesačne minie. Na lieky minie 10 - 15 eur štvrťročne. Majetok vyššej hodnoty nevlasťní. K príčinám rozvratu manželstva uviedol, že navrhovateľka mala mimomanželskú známosť, avšak túto považuje za vyvrcholenie ich vzájomných nezhôd. On počas manželstva mimomanželskú známosť nemal. Potvrdil, že navrhovateľke dal peniaze na nájomné, ale ona tieto minula a nájomné nezaplátila.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov a oboznámením rozsudku tunajšieho súdu č. k. 12C/80//2013-30 zo dňa 18.09.2013, dohody o pracovnej činnosti zo dňa

27.10.2014, potvrdenie o príjme navrhovateľky, rozhodnutia Sociálnej poisťovne o priznaní invalidného dôchodku zo dňa 14.02.2011, rozhodnutia Sociálnej poisťovne o zvýšení invalidného dôchodku zo dňa 04.12.2014, nájomnej zmluvy zo dňa 01.06.2015, dokladov o úhrade telefónneho kreditu a Magio TV, pracovnej zmluvy odporcu zo dňa 22.10.2014, daňového priznania za rok 2014, potvrdenia ÚPSVaR zo dňa 16.03.2015 a mzdového listu odporcu a zistil tento skutkový stav:

Rozsudkom tunajšieho súdu č. k. 12C/80/2013-30 zo dňa 18.09.2013 bolo manželstvo účastníkov konania rozvedené.

Rozhodnutím sociálnej poisťovne zo dňa 14.02.2011 bol navrhovateľke priznaný invalidný dôchodok, ktorý v zmysle rozhodnutia Sociálnej poisťovne zo dňa 04.12.2014 poberá vo výške 143,90 eur.

Z dohody o pracovnej činnosti zo dňa 27.10.2014 vyplýva, že navrhovateľka pracuje ako pomocná sila v obsluhu s dĺžkou pracovného času 10 hodín týždenne za odmenu 2,10 eur/hodina brutto. Z potvrdenia o príjme zo dňa 25.06.2015 je zrejmé, že priemerný zárobok navrhovateľky za obdobie od 10/2014 do 5/2015 predstavuje sumu 67 eur.

Z nájomnej zmluvy zo dňa 01.06.2015 vyplýva, že navrhovateľka je nájomníčkou 1-izbového bytu, za užívanie ktorého bolo dojednané nájomné vo výške 230 eur mesačne.

Z dokladov o úhrade je zrejmé, že navrhovateľka uhradila kredit na telefón vo výške 10 eur a TV v celkovej výške 59,94 eur.

Z daňového priznania za rok 2014 vyplýva, že základ dane odporcu predstavuje sumu 2.438,86 eur.

Z potvrdenia ÚPSVaR zo dňa 16.03.2015 je zrejmé, že odporca bol vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie v období od 08.09.2014 do 22.10.2014.

Z pracovnej zmluvy zo dňa 22.10.2014 vyplýva, že odporca sa zamestnal ako robotník - dokončovacie práce, pričom pracovný čas bol dojednaný na štvrtinový pracovný úväzok. Pracovná zmluva bola dojednaná na dobu určitú do 31.05.2015, pričom mesačná mzda bola dojednaná vo výške 90 eur.

Zo mzdového listu odporcu je zrejmé, že jeho priemerný mesačný zárobok za obdobie od 1/2015 do 5/2015 predstavuje sumu 68 eur.

Podľa § 72 ods. 1, 2 Zákona o rodine rozvedený manžel, ktorý nie je schopný sám sa živiť, môže žiadať od bývalého manžela, aby mu prispieval na primeranú výživu podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Ak sa bývalí manželia nedohodnú, určí rozsah príspevku na výživu na návrh niektorého z nich súd. Prihliadne pritom aj na príčiny, ktoré viedli k rozvratu vzťahov medzi manželmi.

Podľa § 75 ods. 1, 2 Zákona o rodine pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy,

ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie. Výživné nemožno priznať, ak by to bolo v rozpore s dobrými mravmi; to neplatí, ak ide o výživné pre maloleté dieťa.

Podľa § 77 ods. 1 Zákona o rodine právo na výživné sa nepremlčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov spätne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

Na základe vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že návrh navrhovateľky nie je dôvodný. Zákon o rodine s cieľom ochrany rozvedeného manžela zakotvuje medzi druhmi vyživovacích povinností aj príspevok na výživu rozvedeného manžela. Rozvedenému manželovi môže vzniknúť nárok na tento príspevok od svojho bývalého manžela len vtedy, ak už bolo manželstvo právoplatne rozvedené, jeden z manželov nie je schopný sám sa živiť, avšak súčasne možnosti, schopnosti a majetkové pomery druhého manžela sú dostatočné pre platenie tohto príspevku. Ďalšou podmienkou je, že sa bývalí manželia sami na platení príspevku nedohodli a zároveň by uloženie tejto povinnosti nebolo v rozpore s dobrými mravmi. Pri posudzovaní tohto nároku súd musí skúmať aj príčiny, ktoré viedli k rozvratu manželstva. V danom prípade má súd za to, že neboli splnené všetky zákonom stanovené predpoklady pre priznanie tohto príspevku navrhovateľke. Manželstvo účastníkov bolo na návrh odporcu právoplatne rozvedené dňom 24.10.2013 rozsudkom tunajšieho súdu č. k. 12C/80/2013-30 zo dňa 18.09.2013. Ako uviedli zhodne obaja účastníci, dôvodom rozvratu manželstva boli ich pretrvávajúce vzájomné nezhody, čo v konečnom dôsledku vyústilo do mimomanželskej známosti navrhovateľky. Mimomanželskú známosť navrhovateľky však ani jeden z účastníkov nepovažoval za hlavnú príčinu rozvratu ich manželstva. Súd preto ustálil, že príčinou rozvratu manželstva boli vzájomné nezhody účastníkov, nie však nevera navrhovateľky. V tejto súvislosti potom možno konštatovať, že na strane navrhovateľky nie je daný dôvod, o ktorom by bolo dôvodné povedať, že je takej intenzity, že uloženie povinnosti odporcovi platiť príspevok na rozvedenú manželku (navrhovateľku) by bol v rozpore s dobrými mravmi.

Ďalšou podmienkou je tá skutočnosť, že bývalý manžel nie je schopný sám sa živiť. V danom prípade navrhovateľka v konaní preukázala, že skutočne nie je schopná sama sa živiť, keď od roku 2011 bola uznaná za invalidnú a v súčasnosti poberá invalidný dôchodok vo výške 143,90 eur. V rámci možností svojho zdravotného stavu vykonáva tiež práce na základe dohody o pracovnej činnosti, kde jej priemerný zárobok predstavuje sumu 67 eur mesačne. Následne sa súd zaoberal skúmaním odôvodnených potrieb navrhovateľky a majetkových pomerov a možností a schopností odporcu. Na tomto mieste súd zistil, že navrhovateľka poberá invalidný dôchodok vo výške 143,90 eur a k tomu poberá aj príjem z pracovnej činnosti vo výške 67 eur mesačne. Jej odôvodnené výdavky (bývanie, lieky a strava) predstavujú sumu 355 eur, čo je suma podstatne prevyšujúca jej príjmy, pričom na iné rovnako dôležité potreby (napr. hygienické potreby, ošatenie a pod.) jej už príjem nepostačuje. Majetok vyššej hodnoty, ktorý by navrhovateľka mohla prípadne použiť na uspokojovanie svojich základných životných potrieb, nevlasní. Čo sa týka majetkových pomerov odporcu, mal súd za preukázané, že odporca je zamestnaný na štvrtinový pracovný úväzok a dosahuje priemerný príjem 68 eur mesačne. Iný príjem nemá. Svoje odôvodnené výdavky bližšie nešpecifikoval. Vzhľadom na vývoj cien základných komodít nevyhnutných pre uspokojenie základných potrieb však možno ustáliť, že príjem odporcu nepostačuje ani na uspokojenie jeho základných potrieb. S poukazom na uvedené možno konštatovať, že majetkové pomery odporcu mu neumožňujú prispievať na výživu rozvedenej manželky, a preto pri nesplnení tejto podmienky súd návrh navrhovateľky zamietol. Navrhovateľka sa v konaní bránila tvrdeniami, že

odporca si naďalej popri práci privyrába, čím zvyšuje svoj príjem. Toto však súdu nijak nepreukázala, preto súd tieto jej tvrdenia vyhodnotil ako účelové. Rovnako tak ako účelové vyhodnotil súd aj tvrdenia navrhovateľky, že odporca sa vzdal svojho výhodnejšieho zamestnania preto, aby jej nemusel prispievať na výživu. V tejto súvislosti súd poukazuje na tú skutočnosť, že odporca prestal vykonávať svoju prácu oveľa skôr, ako navrhovateľka podala návrh na určenie príspevku na rozvedenú manželku.

S poukazom na uvedené rozhodol súd tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

Podľa § 142 ods. 1 O. s. p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

V danom prípade mal plný úspech vo veci odporca. Náhradu trov konania si však neuplatnil, preto mu súd túto nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou podpísaného súdu ku Krajskému súdu v Trenčíne, pokiaľ sa tohoto práva po vyhlásení rozsudku účastníci výslovne nevzdali.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak

- a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,
- b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4,
- d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.